

Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дангасаликка қарши ўргатган дуолари

19:54 / 27.09.2017 11420

Дангасалик – бу муваффақиятсизликнинг боши. Айнан шунинг учун Ислом дангасаликдан огоҳ қиласди. Аввалги пайғамбарлар ҳам худди шу тарзда инсонларни дангасалик ва бекорчилик келтирадиган зиён-заарлардан огоҳлантиришган. Муваффақиятнинг боши ва асосий шарти бўлган меҳнатсеварлик мўмин бандани бошқалардан ажратиб турувчи сифат бўлиб, у дангасаликнинг аксидир. Айнан шу сабабли барча пайғамбарлар астойдил ҳаракат билан меҳнат қилишга даъват этганлар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳдан дангасаликдан паноҳ сўраб қуидаги дуони ўқиганлар

ذُوْعَ أَوْ، لِخُبْلٍ أَوْ مَرْهُلٍ أَوْ نُبْجُلٍ أَوْ، لِسَكْلٍ أَوْ نَحْعُلٍ نَمَّ كَبُذُوعَ يَنِإِمْ لَلْ
تَأْمَمْ لَأَوْ آيْحَمْ لَأَهَنْتَفْ نَمَّ وَرْبَقْ لَأَبَادَعْ نَمَّ كَبُ

(маъноси): «Ё Аллоҳ, Сенинг номинг билан ожизликдан, дангасаликдан, кўрқоқликдан, мункиллаб қария бўлишдан, баҳилликдан, қабр азобидан, тириклик ва ўлим фитнасидан паноҳ тилайман»